

**ACTA NÚM. 09/2019 - SESSIÓ ORDINÀRIA DE L'EXCM. AJUNTAMENT EN PLE QUE
TINGUÉ LLOC EL DIA 12 DE JUNY DE 2019.**

=====

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la Ciutat de Mataró, el dia dotze de juny de dos mil dinou, essent les 19 hores de la tarda, es reuneix l'Ajuntament en Ple, sota la Presidència del Sr. DAVID BOTE PAZ Alcalde-President,

Hi concorren els Senyors:

DAVID BOTE PAZ	ALCALDE	(PSC)
NÚRIA MORENO ROMERO	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
JUAN CARLOS JEREZ ANTEQUERA	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
MIQUEL ÀNGEL VADELL TORRES	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
M ^o LUISA MERCHÁN CIENFUEGOS	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
ELIZABET RUIZ MORENO	TINENT D'ALCALDE	(PSC)
JOAQUIM FERNÁNDEZ I OLLER	REGIDOR	(CiU)
NÚRIA CALPE I MARQUET	REGIDORA	(CIU)
ISABEL MARTINEZ CID	REGIDORA	(CIU)
JOSEP MARIA FONT MORERA	REGIDOR	(CiU)
DOLORS GUILLEN MENA	REGIDORA	(CIU)
FRANCESC TEIXIDÓ I PONT	REGIDOR	(ERC-MES)
ANNA SALICRÚ I MALTAS	REGIDORA	(ERC-MES)
IGNASI BERNABEU I VILLA	REGIDOR	(ERC-MES)
JOAQUIM CAMPRUBÍ I CABANÉ	REGIDOR	(ERC-MES)
JUAN CARLOS CASASECA FERRANDO	REGIDOR	(C's)
MARIA JOSÉ GONZALEZ SANCHEZ	REGIDORA	(C's)
S'incorpora a la sessió en les intervencions de final de mandat		
MONTSE MORÓN GÁMIZ	REGIDORA	(VOLEMataró)
DAVID LLOVERAS MIR	REGIDOR	(VOLEMataró)
JOSÉ MANUEL LÓPEZ GONZÁLEZ	REGIDOR	(PP)
JOSÉ LUIS CALZADA OLMEDO	REGIDOR	(PP)
JULI CUÉLLAR GISBERT	REGIDOR	(CUP)
CARME POLVILLO I ALOMÀ	REGIDORA	(CUP)
MÓNICA LORA CISQUER	REGIDORA	(PxC)
ESTEVE MARTINEZ RUIZ	REGIDOR	(ICV-EUIA)
SARAI MARTÍNEZ VEGA	REGIDORA NO ADSCRITA	
VICTOR MANUEL PARAMÉS SOTERAS	REGIDOR NO ADSCRIT	

Assisteix com a Secretari General de la Corporació el Sr. MANUEL MONFORT PASTOR, que dóna fe de l'acte.

També hi assisteix l'Interventor de Fons Municipals, Sr. JOSEP CANAL CODINA.

Els reunits representen un quòrum d'assistència mínima suficient d'acord amb la llei per constituir vàlidament la sessió plenària.

L'ordre del dia de la sessió actual és el següent:

DECRET

Assumpte: Convocatòria i Ordre del Dia Ajuntament Ple sessió de 12 de juny de 2019

Òrgan: Secretaria General

En ús de les atribucions que em confereix la legislació de Règim Local, es convoca els senyors/res regidors/res que componen **l'Ajuntament en Ple**, a la sessió ordinària que tindrà lloc el proper **dimecres 12 de juny de 2019, a les 19 hores**, a la Sala de Plens de la Casa Consistorial, per deliberar els assumptes consignats en el següent

ORDRE DEL DIA

1 Aprovació, si s'escau, de l'Acta de la sessió ordinària del dia 8 de maig de 2019.

L'Il.lm. Sr. President obre la sessió, i passa a tractar els punts de l'ordre del dia.

1 - APROVACIÓ, SI S'ESCAU, DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 8 DE MAIG DE 2019.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (26).

PARAULES DE COMIAT DEL MANDAT CORPORATIU 2015-2019

El senyor David Bote, alcalde president, recorda que aquest és el darrer ple del mandat 2015-2019. Un cop aprovada l'acta de l'anterior sessió ordinària, dona pas al torn de paraules demanades.

El senyor Esteve Martínez, portaveu del grup municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa, comença dient que els resultats de les eleccions municipals del passat 26 de maig a Mataró han destacat per l'augment de la participació respecte de les anteriors convocatòries (+9,74%). També han destacat per la disminució substancial dels grups municipals, que han passat de 9 a 5, i per la decisió de la ciutadania de no fer confiança als partits amb posicions més extremes. Especialment important és la desaparició del partit amb postulats més xenòfobs i masclistes, de la qual m'alegro, però que no suposa en absolut la desaparició de les idees racistes, xenòfobes, masclistes, etc., a la nostra societat. Hem de continuar combatent de manera pacífica, democràtica i ideològica aquesta xacra.

Un altre fet destacable de les eleccions ha estat l'aposta majoritària dels nostres veïns i veïnes pels partits d'esquerres, que sumen 23 dels 27 regidors d'aquesta corporació. Em resum, els ciutadans han decidit atorgar la confiança a uns partits i li ha retirat a uns altres. Cadascú haurem fet ja les valoracions al respecte.

Per la part que em toca, tot i que els resultats no són els que esperàvem, confiem en la nostra capacitat d'influència i en les nostres propostes clarament progressistes i d'esquerres per influir en el proper govern de la ciutat.

Deia el gran pensador Goethe que el millor govern és aquell que ens ensenya a governar-nos a nosaltres mateixos, i per governar-nos millor és imprescindible que el nou govern ens faciliti les eines necessàries per fer-ho, i quin millor instrument que el de la participació ciutadana per assolir el major grau de governabilitat: ciutadans que decideixen, juntament amb els seus representants, què és el millor per a la seva ciutat. Aquest binomi és indestriable per a una

bona governança i aquí és on un govern veritablement d'esquerres ha de donar la talla. La participació ha de ser una realitat i una eina de transformació i aprofundiment democràtics. Per tant, s'ha de dotar la participació d'un significat ple. Des de la humilitat, però convençut que aquest és el camí d'un veritable govern d'esquerres progressista i transformador, encoratjo el proper govern a iniciar aquest camí de confluència amb la ciutadania.

I ara passo als agraïments:

En primer lloc, vull donar les gràcies a totes les persones que ens han donat la seva confiança i ens han permès ser presents al consistori defensant les nostres propostes i els seus interessos. Agrair als meus companys de partit la confiança que m'han fet aquests 8 anys i que m'ha permès representar el meu grup en aquest consistori.

Agraïment especial al personal de l'Ajuntament de Mataró. Durant aquests 8 anys m'he sentit molt ben tractat. Constato l'alt grau d'eficàcia i de professionalitat de totes les persones amb les quals he tractat aquests anys. Tenim un personal magnífic. Gràcies per la vostra amabilitat!

Agraeixo la companyia de Miquel Guillén, en el primer mandat, persona imprescindible i de vàlua reconeguda que em va ajudar. Gràcies.

Dono les gràcies també al meu company de fatigues, Eloi Illa, pel seu bon fer i per la seva entrega en un mandat gens fàcil.

I, finalment, gràcies a la meva família i, en especial, a la meva dona, per la paciència durant tots aquests anys de reunions inacabables, d'actes institucionals, etc. Gràcies per la teva comprensió.

I lamentaré algunes absències de cara al proper mandat. Alguns companys de viatge, com el José Manuel López, tan allunyat dels meus plantejaments ideològics, ha estat un bon adversari. Ha estat honest i treballador, i em sembla just que li ho reconegui.

També vull fer una especial menció al Francesc Teixidó, amic i company de feina en altres temps, i un altre gran regidor, que ha obtingut uns resultats magnífics. Un regidor honest que hauria estat un digne alcalde a la ciutat, però que segur que serà també un gran cap de l'oposició.

Ha estat un orgull i un gran honor ser regidor d'ICV-EUiA. He intentat fer-ho el millor possible, amb errors i algun encert. He intentat sempre ser respectuós amb els meus adversaris. I si mai no ho he estat, demano disculpes públicament.

Finalment, desitjo al govern entrant que governi amb honestedat, que respecti les minories i que busqui els consensos més amplis en els grans temes de ciutat. I a l'oposició, que siguin responsables, constructius, propositius i exigents amb el govern.

Als que marxen, els desitjo el millor. I a la resta, bona feina, salut i llibertat!

La senyora Mónica Lora, portaveu del grup municipal de Plataforma per Catalunya, reconeix que avui, quan s'ha posat a reflexionar sobre el seu discurs al ple de comiat, només li passaven pel cap paraules d'agraïment.

Pienso, además, que la gratitud es una de las virtudes que puede tener una persona, y mi intervención de hoy quiero que sea única y exclusivamente para dar las gracias.

Sobre mi trayectoria política en el ámbito municipal, cada uno tendrá su punto de vista, pero está claro que quiero dar las gracias.

Primero de todo, quiero agradecer la confianza recibida en las tres elecciones en las que me he presentado en mi ciudad, la ciudad donde he nacido, donde he crecido y donde estoy criando a mis dos hijos, David y Claudia.

Quiero dar las gracias a todas aquellas personas que han depositado su confianza en mi persona y en las dos candidaturas que he encabezado, tanto Plataforma per Catalunya como Vox, en tres ocasiones. Y en esta última, dar las gracias a las más de 2.000 personas que han salido de sus casas con la papeleta de la candidatura que yo encabezaba para votar a Vox. Gracias, aunque sus votos no hayan sido suficientes para que mi candidatura entrara en este ayuntamiento. Nos hemos quedado a las puertas de entrar, y por ello me siento orgullosa y satisfecha.

Uno también debe ser consciente que en política unas veces se gana y otras se pierde, pero estoy tranquila, porque tengo la tranquilidad de haber planteado batallas hasta el último día. Han sido 8 años muy intensos, en los cuales he estado en primera línea política. Aquí quiero hacer una mención especial al número 2 de mi candidatura, a Jose Casado, que de forma altruista se embarcó en esta aventura conmigo a finales del 2017. Agradecer también a mi presidente nacional, a Santiago Abascal, por su confianza en mi persona. Por eso, quiero

dejar claro que desde fuera del Ayuntamiento seguiremos trabajando para que nuestro mensaje, mi proyecto, Vox, llegue sin manipulaciones a todos los rincones de mi ciudad. Y no solo de mi ciudad, sino también de mi comarca y de Cataluña.

Agradecer también la profesionalidad de todos los trabajadores de esta casa, empezando por los conserjes, todo el personal de limpieza, Gregoria (aunque quizá le dé vergüenza que la mencione), y, en definitiva, los trabajadores del Ayuntamiento, muy buenas personas cuya amistad me llevo y que he podido conocer gracias a la política.

Por último, quiero hacer un agradecimiento especial a todas aquellas personas que han sido claves en mi vida: mi familia, que me ha apoyado desde los inicios, porque me embarqué en esta aventura en una edad que no es habitual, con 22 años. Debo dar las gracias, sobre todo, a mis padres, porque fueron las dos personas principales que me apoyaron desde el primer momento. A mis amigas de toda la vida, a todas aquellas amistades que se hacen en política y, por último y no por ello menos importante, a mi marido. Lo conocí gracias a la política y ha estado siempre apoyándome, sobre todo desde el principio, en un momento que mediáticamente no fue fácil. Han sido unos años muy intensos, en los cuales he tenido la oportunidad de ser madre: de David, en el 2014, y de Claudia, en el 2015. La política no ha sido un impedimento para crear una familia, pero sí quiero recalcar que la política es un gran sacrificio del que quiero dejar constancia, sobre todo para aquellas personas que tienen familia y, en este caso, con niños pequeños, a consecuencia de que su madre ha querido dedicar unos años a sus ciudadanos y a su ciudad. Mis hijos se han visto privados de la presencia y la dedicación de su madre. Pero no me arrepiento de ello, porque desde el primer día que me presenté sabía que tenía un deber con mi ciudad. La parte positiva que saco de no haber entrado en el consistorio en estos comicios es que mis hijos podrán ver más a su madre.

No obstante, recalco que soy una mujer con inquietudes, con muchísimas ganas de cambiar las cosas y siempre he pensado que la política es una herramienta para lograrlo. En esta línea voy a seguir no solo yo, sino toda la gente que me ha acompañado y que me acompaña. Así que de momento os digo “hasta luego”.

El senyor Juli Cuéllar, portaveu del grup municipal de Candidatura d'Unitat Popular, comença fent un agraïment a les 2.623 persones que el passat 26 de maig van votar la CUP. Lamentablement, no n'hi va haver prou i hem quedat fora de l'Ajuntament per molt pocs vots. Sens dubte, els resultats electorals són molt negatius per a una opció rupturista i anticapitalista com és la CUP, i també ho són globalment, perquè significa per a la ciutat de Mataró un retrocés de 20 anys. Certament, hi havia molts factors adversos i els hem d'analitzar i fer autocrítica, sobretot d'allò que no hem fet bé. No amagarem el cap sota l'ala ni culparem a altres d'allò que són mancances pròpies.

Sigui com sigui, durant 12 anys la CUP hem estat l'altaveu de l'esquerra independentista i també hem procurat portar la veu del carrer a l'Ajuntament, donant cabuda a totes les lluites i reivindicacions a favor d'una ciutat més justa, lliure i humana.

La irrupció de la CUP el 2007 va ser una sacsejada per a la política autonòmica, viciada dels anys 80 i 90 en aquest Ajuntament, on sempre manaven els mateixos. Durant aquests anys, la CUP ha destapat les irregularitats de la gestió urbanística, hem posat al centre del debat polític la necessitat de repensar el sector públic i d'aplicar una gestió 100% pública dels serveis municipals (grua, zona blava, aparcaments, brossa, Mataró Bus, neteja d'equipaments o atenció domiciliària). Allò que predicàvem sols en un principi ha anat calant i altres grups s'hi han anat sumant, cosa que celebrem. Ha estat una feina profitosa.

Som, pensem, l'única organització política que ha definit amb claredat un model de ciutat i de comarca, on el territori, l'espai agrari, la sanitat, l'educació o l'habitatge no són una mera mercaderia. Per això, hem estat al costat de les lluites, per exemple, contra els laterals de l'autopista, en defensa de l'ús del català, contra les retallades socials i les grans superfícies comercials, en defensa del patrimoni arquitectònic i de l'espai agrari. Ens semblava que res tornaria a ser igual després de la crisi i l'esclat de la bombolla immobiliària, però hem subestimat la capacitat de regeneració de sistema. Sens dubte, estem en la disjuntiva del vell món que no s'acaba de morir i el nou món que portem als nostres cors i que no acaba de néixer. L'acció institucional no és un fi en si mateix, sinó un mitjà, i segurament hem quedat atrapats en les parets d'aquesta sala de plens i no hem estat capaços d'informar bé la ciutadania i fer evidents les contradiccions i la mala gestió dels qui han governat la ciutat, que l'han paraitzada durant 4 anys, avantposant, any rere any, el pagament de deute per damunt de les necessitats socials de la ciutadania.

L'esquerra independentista trobarà nous camins per confrontar el model caduc i antisocial del PSC; el terreny de joc ha canviat, però, per nosaltres, la lluita ideològica contra la casta del règim del 78 continua. Construir la república des de la base i els municipis és un imperatiu si volem millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans i recuperar totes les sobiranes que ara mateix estan en mans d'interessos capitalistes.

El 2015 avançàvem amb fermesa cap a un procés constituent de la república, avui, 2019, constatem la repressió i les contradiccions internes que han escapçat aquell embat del 2017. Tenim, però, futur i memòria, i no oblidem els últims 4 anys, ni tampoc els posicionaments espanyolistes i demofòbics de l'alcalde Bote, que va boicotejar el referèndum de l'1 d'octubre i es va posicionar en contra de la llibertat d'expressió i que, quan li ha convingut, ha donat peixet als feixistes. Tot i així, la CUP deixem aquest sala de plens amb el cap ben alt, perquè hem sembrat la llavor i sabem que tard o d'hora n'obtidrem el fruit.

Algú pot pensar que els resultats electorals són una invitació a la moderació i a desescalar el conflicte, però nosaltres seguim pensant que no hi pot haver república ni democràcia de debò sense una ruptura. El conflicte és inherent i necessari. Negar el conflicte és igual a negar la possibilitat de superar-lo.

Nosaltres som d'esquerres i independentistes i, per això, mai ens doblegarem davant l'immobilisme del PSC. I no ens cansarem tampoc de denunciar aquells que facin de cossa del règim del 78, tal com ha succeït a municipis com Sabadell, o com pot acabar passant a Barcelona o a Mataró.

Com deixa Fèlix Cucurull, no és amb paraules com cridarem l'estel damunt de la bandera. Per això, mantindrem viva la lluita i ens trobareu a peu de carrer sempre, al servei de les classes populars, combatent el patriarcat i el capital, defensant la independència dels Països Catalans. Vagi per endavant, senyors del proper govern municipal, que serem el vostre malson.

En l'àmbit estrictament personal, han estat 4 anys enriquidors i molt intensos. Combinar l'activitat com a regidor, la feina i la família no ha estat fàcil. Amb encerts i errors, espero haver estat a l'alçada de les circumstàncies. Agraïxo la paciència de la meua companya i dels meus fills, i la confiança dels companys de l'assemblea de la CUP i, en especial, de la Carme Polvillo.

Faig extensiu el meu agraïment a tots els treballadors de l'Ajuntament. Dir-vos que avui marxem, però segur que tornarem. Visca el poble! Visca la terra!

A la senyora Carme Polvillo, regidora del grup municipal de Candidatura d'Unitat Popular, li sap greu que la ciutadania no els hagi fet confiança. Penso que hem fet molt bona feina. No obstant això, ha estat un plaer i un luxe tenir en Juli Cuéllar de company al ple municipal. No passa res, ens trobarem al carrer o a les institucions. No és un adéu per sempre, sinó que és un adéu per un instant.

Vull recordar les últimes paraules del David a l'últim debat televisiu, on deia que la CUP només feia que posar pals a les rodes, però és que és aquesta la feina que ha de fer l'oposició i encoratjo l'oposició que queda a fer justament això.

Respecte als posicionaments extrems, he de dir que m'encanten perquè no posicionar-se no et fa anar enlloc. Ens hem de posicionar com a persones per defensar les injustícies, per nosaltres i pels nostres fills.

També vull tenir un recordatori per a la "meva petita família de l'Ajuntament": les companyes de la Secretaria General, de la Secretaria d'Alcaldia, Consergeria, la Gregòria (que els dijous a la tarda ha estat una gran ajuda)... Són moltes les hores que hem passat aquí aquests 4 anys, moltes hores de solitud i moltes vegades tampoc no teníem el coneixement que calia. Gràcies al personal i als tècnics de la casa perquè, quan m'han vist perduda, sempre n'he tingut el suport: Maite, Marta, Carme, Mercè... M'he sentit molt acollida, saben dels meus fills, dels meus problemes personals, i això diu molt de les persones quan vens a treballar.

He tingut la gran sort de créixer com a persona dins d'una institució com és l'Ajuntament de Mataró, tant a nivell de professionals de la casa com per les noves amistats que he fet com a regidora, sobretot de les altres regidores, perquè, com a dones, tenen una mirada més afí a la meva.

El senyor José Manuel López, portaveu del grup municipal del Partit Popular de Catalunya, anuncia que no farà un al·legat polític perquè els ciutadans ja van parlar alt i clar el 26 de maig, amb una participació històrica per a unes eleccions municipals. No crec que ens pertoqui avui, el dia de marxar, fer aquest al·legat.

Avui vull tenir un record per la molta gent que he conegut i que ens ha fet la vida més fàcil, per la molta gent amb la qual he tingut l'oportunitat de treballar i compartir moments molt feliços i també de tristos. La ciutadania ha parlat alt i clar i la ciutadania mai no s'equivoca.

En primer lloc, vull tenir un agraïment per a tots els regidors amb els quals he compartit aquest mandat, amb tots els que hi són i tots els que van plegar. I també vull personalitzar-ho especialment en els seus portaveus. Gràcies a tots vosaltres, perquè en moments molt difícils i convulsos per a tothom, en aquest Ajuntament s'ha mantingut el tracte humà, correcte i educat.

També vull donar les gràcies a tots els regidors amb els quals he compartit ple des del juny del 2003, quan vaig tenir l'oportunitat i l'orgull de representar la meua ciutat, i ho vull personalitzar amb els alcaldes que han presidit aquest ple: Manuel Mas, Joan Antoni Baron, Joan Mora i ara, tu, David. De tots n'he après i tots m'han fet una mica millor.

Agraeixo la feina feta als treballadors de la casa. L'Ajuntament de Mataró té uns grans treballadors. Quan vaig entrar a la casa, al contrari del que s'ha dit, jo no era fervorós defensor de la cosa pública, tenia els meus dubtes i els meus tòpics sobre els treballadors municipals, i 16 anys després he de dir que són el millor que té aquesta casa. Heu parlat de la Gregòria, i al despatx del nostre grup municipal hi tenim una planta que està preciosa gràcies a ella. Gràcies a tots els treballadors, des dels que estan netejant fins al Gerent, l'Interventor i el Secretari, pel seu tracte humà. Ens han permès fer la nostra feina.

Voldria també tenir un record que serà per sempre per a dues persones que en aquests anys ens han deixat, l'Oriol Batista i en Joan Vinzo. Vagi on vagi, sigui on sigui, els recordaré sempre. Potser els moments més durs d'aquests anys han sigut haver d'acomiarar dues persones a qui he considerat els meus amics.

Voldria també personalitzar els meus agraïments amb alguns regidors d'alguns grups perquè m'han ensenyat molt i pel seu tracte humà. Sens dubte, en Joan López, qui em va donar l'oportunitat de participar en la llista del PP i de ser regidor d'aquesta ciutat i de tenir aquest gran orgull que aviat s'acabarà.

Una altra de les persones de les que més he après i que considero dels millors regidors d'aquesta sala ha sigut en Josep Comas, regidor d'Ensenyament quan vaig entrar a la casa i qui em va ensenyar molt del funcionament del consistori, del món educatiu, però també del respecte als altres, al que pensen els altres i de saber estar i representar la institució. Reclamo aquest respecte que a mi em sembla importantíssim pel que representa la institució.

Recordaré sempre la Carolina Soler, de la qual m'honra la seva amistat, una excel·lent regidora d'Hisenda i de Serveis Personals. Vaig aprendre també molt d'ella. I també del Gabi Ponce, una altra persona que vaig descobrir aquí i que és una persona extraordinària.

En cuanto a reconocimientos, no podía faltar el de mi amigo y compañero Luis, en el que quiero personalizar a todos mis otros compañeros de partido. Iniciamos esta aventura después de unos momentos muy difíciles en 2011 en nuestro grupo municipal. La empezamos juntos y la vamos a acabar juntos. Han sido 8 años magníficos, en los que hemos cometido aciertos y errores como todo el mundo. Ha sido un compañero fiel, un buen apoyo. Mi reconocimiento y mi agradecimiento.

Finalmente, quiero elogiar la política. Esta tarde algunos de los que estamos aquí estábamos en la televisión y yo recordaba la importancia de la participación. El hecho de participar, el no dejar que te hagan la política, el que la ciudadanía participe, el fomentarla..., me parece imprescindible. He de decir que aquí, en esta sala de plenos, se ha hecho mucha y buena política. Por ejemplo, con el tema de las preferentes, pero también se ha hecho entre todos, unos impulsando y otros apoyando, ayudando a las personas que sufrían un desahucio, etc. Por encima de la ideología está la buena política, y esa es la que reclamo.

Por último, un agradecimiento a mi familia. Seguro que hay muchos políticos que han cometido muchos errores, pero doy fe de que la inmensa mayoría de los que yo he conocido en esta sala de plenos, estamos aquí por voluntad, y eso ha supuesto un sacrificio. Quien ha pagado y ha sufrido nuestros enfados, nuestras locuras, etc., han sido nuestras familias. Gracias, sin vosotros no sería posible.

El sábado no estaré aquí. Le agradezco, Alcalde, que nos haya invitado, pero desearles aciertos a todos los concejales que seguís y a los que vendrán. En vuestras manos está que la ciudad avance. Mucha suerte y muchas gracias.

Perdón, si a alguien le he faltado al respeto o se ha sentido ofendido por algo que yo haya podido hacer mal o decir. Pido perdón muy sinceramente.

El senyor José Luis Calzada, regidor del grup municipal del Partit Popular de Catalunya, recorda que va començar a ser regidor de l'Ajuntament amb 22 anys i n'han passat 25 ja. He estat 16 anys regidor de la casa. A *Luces de Bohemia* hi havia un personatge de la faràndula que deia que quan sortia de casa sempre hi tornava pel mateix camí, perquè tots anem

deixant un rastre en aquesta vida i ell no volia deixar el seu rastre per enlloc, i per això sempre feia el mateix recorregut. Jo he estat regidor 8 anys, ho vaig deixar, i vaig tornar 8 anys més. Així que el rastre jo ja l'he recollit i ara el camí l'han de fer uns altres.

De l'Ajuntament m'emporto moltes coses: m'ha servit sobretot per conèixer excel·lents persones (funcionaris, tècnics, companys de grup que m'han precedit i amb qui he compartit mandat...). M'ha ajudat a formar-me com a persona, com a ciutadà i penso que és una oportunitat que tan de bo tots els mataronins poguessin tenir. Més enllà de les idees polítiques, el que ens uneix a tots és aquest orgull de sentir-nos mataronins i que tots volem el millor per a la nostra ciutat.

El proper consistori perd un polític de gran talla, que és el Jose Manuel López. És una persona que ha aportat una visió molt mataronina, molt centrada, molt coherent i molt enfocada a millorar la ciutat. Només puc dedicar-li paraules d'agraïment. Quan jo vaig tornar pensava que li podria ensenyar alguna cosa, però ha sigut a l'inrevés.

De tots m'emporto una mica, però sí que hi ha persones amb les quals he tingut més relació, tant professional com personal. Un d'ells és l'Esteve Martínez. En aquest cas, la ciutat també perd una persona que aportava un punt de vista molt interessant. També el Quico Teixidó, el Miquel Àngel Vadell, amb qui he compartit coses personals una mica més doloroses. El Juan Carlos Jerez, per la seva pulcritud i serietat treballant. I en Josep Maria Font, amb el qual compartirem altres responsabilitats fora d'aquí.

Em tenen a la seva disposició els governs futurs, els regidors que pleguen i vosaltres a nivell personal. Gràcies per haver-me suportat durant aquests anys.

En aquests moments s'incorpora a la sessió la Sra. Maria José González, regidora del grup municipal de C's.

El senyor Víctor Manuel Paramés, regidor no adscrit, comença dient que ha estat un plaer haver pogut representar la població que al seu dia el va votar i ser-ne l'altaveu a l'Ajuntament. Es complicado a veces intentar cambiar las cosas, al menos cuando estás en la oposición, pero sí que es cierto que ser el altavoz de estas personas ha sido un placer.

Como bien sabéis, la última etapa en el Ayuntamiento ha sido un poco azarosa. Desde el primer día que fui elegido hasta el final de este mandato me he mantenido fiel a mi

pensamiento político. Estuve de concejal no adscrito durante un tiempo y os puedo garantizar que es un poco pesado, sin tener despacho asignado, en invierno, sin tener ordenador, ni buzón donde recibir la información.

Deciros también que seguiré con gran interés lo que se haga en este Ayuntamiento. Y por último, desear al PSC mucha suerte en el próximo mandato.

Muchas gracias.

El senyor Juan Carlos Casaseca, portaveu del grup municipal de Ciutadans-Partido de la Ciutadania, reconeix que acomiadar-se sempre és difícil.

Me acuerdo que hacía poco que había empezado el mandato anterior y un amigo mío, al que me unían muchas vivencias, y con el que compartía trabajo en una entidad que se dedicaba a la mediación cultural, y a nivel de asociacionismo llevaba mucho tiempo con él y con otras personas, como Anna Cabot, etc., un día me llama y me dice: “Hay una cosa que no entiendo, ¿cómo es posible que, conociéndote como te conozco, tú estés en el PP?” Porque en aquel momento yo estaba en el PP. Y yo le dije: “Mira, otro no lo va a entender, pero tú sí. Cuando yo era pequeño vivía en una familia catalana, en un barrio catalán (Ciudad Jardín), y ¿sabes cómo me llamaba la gente? La gente me llamaba ‘el fill de la Mari’, que, traducido al Misisipi, sería algo así como ‘the son of the black’ (‘el hijo de la negra’).”

Así me llamaban a mí de pequeño y eso ha condicionado mi vida, y mucha simpatía por el nacionalismo catalán no tengo. Pero, además, eso me ha implicado muchas más cosas, porque detesto el supremacismo, el racismo, la xenofobia, la discriminación de las mujeres, de las personas diferentes. Porque por encima de cualquier valoración moral, lo más grave es que crea dolor y limita el derecho de todas las personas a ser felices.

Después la vida te lleva por caminos, a veces te das cuenta de que te equivocas, pero también aprendes, y poco a poco descubres las verdades de la vida.

Creo que ese niño que fui estaría muy contento de que hoy me despidiera leyendo unas frases que para mí son emblemáticas. Son de Jefferson, de la Declaración de Independencia, y para mí, que soy profundamente humanista, creo que son muy interesantes: “Creemos que todos los seres humanos son creados iguales y están dotados por el creador de unos derechos inalienables entre los cuales está la vida, la libertad y la búsqueda de la felicidad. Organicemos los poderes de forma adecuada para conseguir esos fines.”

Creo que en mi etapa en el Ayuntamiento he hecho lo que he podido para conseguir ese entorno en el que los ciudadanos de Mataró puedan buscar su camino a la felicidad. Si no lo he hecho mejor es porque no he sabido, pero de lo que se trataba era de luchar por crear las condiciones para que toda la gente tenga ese marco que las instituciones tenemos que procurar para que todo el mundo busque su camino a la felicidad.

Por último, los agradecimientos:

Tengo que dar las gracias a muchas personas. En la política, si hay alguien que no puedo olvidar es la persona que me dio la oportunidad de entrar en este consistorio, que es Paulino Mojedano. Fue una persona que me invitó a su proyecto, una persona con grandes valores, y con él pasé de ser apoderado a ser regidor. Si aprendí algo de Paulino y de la acción municipal fue a ver como las decisiones se traducían en ayudar al vecino de al lado.

También quiero dar las gracias a mis compañeros y excompañero: a Víctor Paramés y a María José González. Estoy aquí de portavoz por ellos. Me han ayudado en momentos difíciles y siempre he tenido su lealtad, incluso en los momentos de crisis y separaciones.

Hoy tengo que pedir perdón a mis hijos, porque la acción política pasa factura. He sido para mis hijos y para mi mujer el típico perfil del padre ausente, y me duele. Me gusta la política, pero eso crea disyunciones. Sé que es una gran pérdida que mis hijos han tenido porque la política absorbe mucho y mi mujer se ha encontrado sola con los niños, y eso tiene un precio. Gracias a ellos.

Tampoco puedo olvidar hoy a la persona que siempre me ha ayudado, a mi madre, a su esposo, y a toda la gente que me ha apoyado.

A nivel de compañeros, me acuerdo de Oriol, una de las primeras personas con las que estuve en política antes de ser regidor. Él reconocía que antes de estar en una institución uno tiene muchas ganas de hacer muchas cosas, pero cuando estás ahí te das cuenta de que no puedes hacer tantas.

Igualmente, Vinzo, una persona que recuerdo mucho y que nos firmó una cosa de partido para que nos pudiéramos presentar a unas elecciones. Una persona muy noble.

Tengo un buen recuerdo de todos, cada uno con su manera de ser. Hemos tenido buena relación en general, incluso con Juli y con Carme, siendo tan diferentes ideológicamente. Por encima de todo están las personas y no deseas nada malo a nadie.

Finalmente, agradezco al gobierno y a David, personalmente, porque hemos tenido muy buena sintonía. Creo que David tiene unas grandes cualidades como persona y como líder, porque es una persona reflexiva y con capacidad de entender la realidad.

La senyora Maria José González, regidora del grup municipal de Ciutadans-Partido de la Ciutadanía, reconeix que no li agraden els comiats. Ha estat un orgull i un honor treballar per la ciutat durant aquests tres anys. Hem fet una oposició constructiva i sempre hem prioritzat el benestar dels ciutadans de Mataró i, a banda d'això, la meva família ara em gaudirà més. A la meva parella no li agrada gens la política i em renya tot el dia, i jo fent el que a mi m'agrada. El dia de les eleccions, quan vaig saber ja que no sortiria, vaig pensar que la meva parella estaria content, i resulta que estava emprenyat perquè no havia sortit. Per tant, al final entén que he estat treballant en el que a mi m'agrada. Ara tornaré a ser mare i amb la nena és veritat que m'he perdut alguns moments.

Finalment, donar les gràcies a tots vosaltres, perquè m'he sentit molt a gust amb tothom, independentment de la ideologia. I tot i que la població en aquest cas no ens ha permès tenir la representació que ens hagués agradat, jo tornaria a fer el mateix que he fet i tornaria a prioritzar els ciutadans de Mataró.

Molta sort als que seguïu.

La senyora Montse Morón, portaveu del grup municipal de VOLEMataró, comença pels agraïments a tota la gent que els ha acompanyat i que continuen fent-los costat: a María Luisa, que avui ha passat per l'hospital. Aquests quatre anys de regidora han estat un repte a nivell personal i col·lectiu. A nivell personal de seguida vaig comprovar que les paraules "compromís" i "projecte" no significaven el mateix per a algunes persones que van iniciar aquest projecte i n'hem patit la deslleialtat. Tot i així, mantinc el compromís de ciutat, sense perdre l'objectiu del bé comú, en un projecte col·lectiu i fent una política activa, dins i fora de les institucions, valenta i fidel als nostres valors.

Avui puc dir que no han estat pocs els poders i interessos que ens han atacat i intentat menystenir des de l'origen, però no ho han aconseguit, i l'efecte ha estat el de fer-nos més madurs políticament. Hem crescut i hem presentat propostes dia rere dia per fer de Mataró una ciutat on viure i tenir oportunitats.

En la nostra feina dia a dia en aquests quatre anys hem posat llavors importants: el Pla de Mobilitat, l'Ordenança d'Igualtat, el Pla de transformació de Benestar Social en un model més just i més empoderador, l'arbrat, el banc de terres, els drets laborals dels treballadors... Hem xocat amb una maquinària institucional plena de vicis i càrregues, lenta i retrògrada, incapaç de donar resposta a la ciutadania en més d'una ocasió.

Durant aquests anys hem après a conèixer l'Administració pública, hem conegut a grans treballadors i hem vist conformar-se diversos projectes pensant en el present i futur de la ciutat. Hem tingut l'honor de defensar, de forma conjunta, temes com l'educació, la sanitat —especialment amb Vinzo— i el transport públic. Tot això tenint un Alcalde que, moltes vegades, ni ha liderat ni ha estat a l'alçada ni ha respecte el treball dels grups.

Han estat quatre anys marcats per un procés català tumultuós i preocupant, amb presos polítics i retallades de llibertat, que ha posat damunt la taula una democràcia feble que no ha dubtat a perseguir activistes, artistes i nacionalistes. Una etapa en què la por, la ràbia i l'odi han estat darrere d'un estat centralista i una bandera excloent, xenòfoba i homòfoba que no representa cap poble ni la seva diversitat. Nosaltres, VOLEMataró, no acceptem ni serem còmplices silenciosos de cap injustícia o minva de les llibertats. Aquí, ni un pas enrere. La justícia social i la igualtat han estat la nostra senyera i ens sentim orgullosos de la feina feta, treballada i compartida.

És moment d'agrair als nostres votants la confiança dipositada, els suports i acompanyaments durant tota aquesta època i el treball conjunt amb molts grups de l'oposició, apartant les diferències ideològiques pel bé comú. Agrair també a les entitats, als veïns, als amics, als funcionaris, als treballadors que ens han mostrat respecte i inquietuds.

Avui marxem amb el cap alt i la tranquil·litat d'haver lluitat per tot allò que creiem, amb els nostres valors intactes i un equip unit que decideix continuar treballant al carrer, que demana disculpes pels errors comesos a la ciutadania i que, amb entitat pròpia, tira endavant, lluny de partits que incompleixen compromís, projectes i programa.

Ara és temps de refer-nos per explicar qui som i què defensem, per continuar amb les entitats de la ciutat des de l'activisme i la lluita per un món millor, donant les gràcies per l'experiència adquirida, l'enriquiment i el coneixement.

Gràcies als companys del consistori i de Catalunya, que han compartit amb nosaltres aquest camí, en especial, a Albano Dante i a Marta Sibina. En els èxits i en les caigudes ens hem mantingut dempeus posant per davant els principis i el bé comú, per sobre de les cadires i els llocs de poder. Així és un plaer caure i aixecar-se, de la mà de companys i en equip.

Gràcies, Mataró i equip de VOLEMataró i Som Alternativa, i també a la resta de grups del consistori pel camí recorregut.

Gràcies a la meva i estimada família i, sobretot, un record pels que no hi són, la Manuela i el Juan. Gràcies, Pedro, t'estimo! Gràcies als meus fills.

El senyor David Lloveras, regidor del grup municipal de VOLEMataró, considera que aquesta experiència política l'haurien de tenir totes les persones de la ciutat, com a mínim un cop a la vida.

Realment no coneixes la complexitat de portar qualsevol iniciativa fins que estàs assegut en aquesta sala de plens. Des de fora, pots escoltar la gent, els seus dubtes, propostes i queixes, però és aquí on veus la viabilitat de tot plegat.

En aquests quatre mesos com a regidor, amb la meva companya Montse, hem lluitat colze a colze no només pels més vulnerables, sinó per la gent que ha confiat en nosaltres. A totes elles, els vull agrair la confiança.

També vull donar les gràcies a totes les persones que vam entrar en aquest consistori i hem treballat conjuntament en els temes socials. Sense oblidar-me dels treballadors de l'Ajuntament i dels regidors del consistori, que m'han fet sentir com un més, malgrat ser el nou. Han estat quatre anys en què hem arribat a acords per desenvolupar iniciatives socials, malgrat les desavinences amb aquest govern, que es diu socialista, però que només fa polítiques clientelars. Malgrat això, s'ha aconseguit molt en política social. Encara queda molt per fer i demano que el govern que entra aquest dissabte segueixi el camí de les polítiques socials reals. Recordem que som aquí per defensar la ciutadania, i no per fer-ho veure i estar en contínua campanya recollint vots clientelars.

Insto la ciutadania a ocupar aquest seient. El meu temps de servei públic ha acabat i reprendré la meva vida com a ciutadà de la ciutat que m'estimo, però no vull marxar sense recordar una frase de Juan Bautista Alberdi que ens ha de fer reflexionar amb els nostres fets com a persones que som: "La ignorancia no discierne, busca un tribuno y toma un tirano. La miseria no delibera, se vende. Alejar el sufragio de manos de la ignorancia y de la indigencia es asegurar la pureza y acierto de su ejercicio. Algunos dirán que es antidemocrático pero la democracia, tal como ha sido ejercida hasta ahora, nos ha llevado a este triste destino."

Gràcies.

El senyor Joaquim Fernàndez, portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, no pot evitar tenir un record per a les persones que estan empresonades i que ara es troben de camí a les seves cel·les després del judici del procés, que ell té la sensació que no ha servit de res. No deixarem de demanar la seva llibertat i de defensar la llibertat d'ells i del nostre poble.

En primer lloc, vull felicitar els guanyadors de les eleccions del 26 de maig, amb una victòria que segurament ni ells s'esperaven. La ciutadania no s'equivoca i els ha donat a ells la seva confiança.

També vull felicitar tots aquells que a partir de dissabte que ve seuran en aquestes cadires. M'hauria agradat poder-los acompanyar, però, amb la meua nova vida d'estudiant, no podré perquè tinc un examen que espero que em vagi tan bé com la seva presa de possessió.

A tots els que seran aquí dissabte vinent, i sobretot als que tinguin la responsabilitat de govern, els desitjo valentia per fer bona política, que trobin aquí l'amistat, la predisposició, l'acord, que gaudeixin del gran honor de treballar per la ciutat, pel país i, sobretot, pel benestar de la seva gent. Que cerquin l'excel·lència per aconseguir el prestigi de la política, que falta fa, i per aconseguir el prestigi de la nostra ciutat. I que no abandonin la família i els sàpiguen compensar pel sacrifici que els espera. I també els desitjo a tots ells molta sort i molts encerts.

En segon lloc, vull dedicar unes paraules a aquells que no repeteixen, tot i haver participat en aquestes eleccions.

No els citaré a tots, però ho vull fer de manera especial en el company Jose Manuel López. Des de la discrepància ideològica, de debò, Jose Manuel, lamento que la ciutat perdi un regidor com tu. És un exemple de tot el que deia abans que desitjava en els futurs regidors. No és l'únic, però ha estat un clar exemple de posar la ciutat i les relacions personals per davant del partit i de la ideologia. Moltes gràcies.

També a les formacions que no hi seran. Tots sabem que nou grups eren massa, però, personalment, he de lamentar que la CUP i VOLEMataró no siguin al proper mandat. M'hauria estimat més que haguessin continuat com ara en aquest debat complicat i feixuc, i que la seva feina s'hagués vist recompensada.

D'aquests 23 anys el primer ple que recordo no feia ni un any que jo era regidor, i va ser un cap de setmana del 1997, quan van assassinar Miguel Ángel Blanco. Van anunciar el seu assassinat abans de produir-lo i estàvem tots asseguts en aquesta sala, els que hi érem, en

silenci, fins que se'ns va comunicar que havia estat assassinat per ETA, i vam baixar tots a baix per fer un minut de silenci. Més enllà del que defensés el Miguel Ángel Blanco, o del que defensi jo o vostès, el que no podem permetre mai és el terrorisme o l'assassinat.

Després recordo dos plens més que són del mandat passat. Un d'ells és el de Can Fàbregas i tota aquella sèrie d'acords i convenis que van aturar el ple durant gairebé una hora, i que alguns partits es van reunir mentrestant per decidir com avançar. I l'altre que recordo és el ple en què se'ns va comunicar que l'endemà els nens no podien anar a l'escola Angeleta Ferrer. Aquests tres són els que m'han vingut al cap ara en aquest moment.

Fugiré de què he fet i què no he fet. En alguna cosa haurem col·laborat tots els que hem estat aquí, perquè avui Mataró és millor que fa 23 anys. L'urbanisme ha canviat radicalment el paisatge de la ciutat: fa 23 anys no hi havia la Via Europa, el Parc Central, les millores dels barris, nous serveis com l'Hospital o el Tecnocampus... I també hem demostrat que som una ciutat oberta, acollidora, integradora. Mataró és una ciutat que mira el futur sense oblidar el passat. Tots n'hem d'estar orgullosos i ser-ne conscients quan seiem en aquestes cadires. I sí que voldria que tinguessin clar que la cultura dona musculatura a la ciutat, i estic content d'haver col·laborat al fet que això fos així durant aquests anys.

Finalment, agraeixo al meu partit d'origen, CDC, que em permetés l'honor de treballar per la meva ciutat. I, alhora, als militants i electors que tots aquests anys ens han fet la confiança suficient. Als diferents caps de grup i companys amb els que he pogut treballar i també als diferents alcaldes que durant aquests mandats han estat a la ciutat. I també als grans professionals de la casa, dels que ho he après gairebé tot. En especial, els que he tingut més a prop i amb qui he treballat des del respecte i la confiança. No em puc deixar el gran equip que m'ha acompanyat, la Núria, l'Isa, en Josep Maria, la Dolors i també en Miquel. Gent preparada, treballadora, il·lusionant, que han estat aquí a l'Ajuntament i amb mi compartint les responsabilitats a les verdes i a les madures. Gràcies, companys. A tots una abraçada ben forta i els millors desitjos pel futur.

I abans d'acabar, gràcies a la meva família. Ara fa quatre anys jo passava uns moments complicats. Amb la Maribel compartíem la política i vam triar que fos jo regidor. Li he d'agrair a ella el suport i la companyia. I també als meus fills, que avui són per aquí i que també m'han acompanyat. De vegades ho han hagut de suportar, fins i tot en algun Carnestoltes, i, malgrat tot, crec que ens ho hem passat bé. Comparteixen amb la Maribel i amb mi l'estima per la ciutat i tant un com l'altre probablement en altres àmbits també treballin per la ciutat, com jo també espero poder fer.

Moltes gràcies, molta sort i us estimo a tots.

La senyora Núria Calpe, regidora del grup municipal de Convergència i Unió, comença explicant que al carrer de casa seva hi ha un punt de servei Endesa que obre l'oficina a les 9 h del matí. Cada dia, quan surto de casa a les 8.30 h, hi ha una cua de gent esperant que obrin. L'any 2014, quan era regidora d'Espais Públics es van treure els contenidors soterrats que hi havia davant l'oficina, i vaig demanar al Servei que posés allà davant uns bancs perquè la gent que esperés pogués seure. Em van dir que no hi havia diners per comprar aquell model concret, que és el model que hi ha a tot el Parc Central. Llavors vaig dir que els traguessin d'algun altre lloc on no es fessin servir i els posessin allà. Em van discutir que es trencaria la seqüència del carrer i em va costat fer-los entendre que en aquell cas era més important l'eficàcia que l'estètica. Però me'n vaig sortir.

Ara cada dia, quan surto de casa i veig la gent asseguda, tinc un sentiment de satisfacció que els he de dir que m'alegra el dia. Satisfacció que suposo que deu ser directament proporcional a la vergonya que deuen sentir els responsables que faci més de 10 anys que a la cantonada de Biada amb la ronda de la República hi hagi un gran solar ple d'herbes i de rates, per exemple.

Els dic això perquè he tingut l'honor de poder treballar per la meva ciutat durant els últims vuit anys. Els primers quatre, amb moltes dificultats per la situació econòmica que tenia l'Ajuntament, i els darrers quatre, per la situació política del consistori. Tot i així, he treballat seriosament i responsable amb il·lusió, dedicant-hi moltes hores, sacrificant la meva professió i, molts cops també, la meva vida familiar. Segur que amb encerts i amb errades, però si faig balanç puc dir que marxo amb la consciència ben tranquil·la d'haver-ho fet el millor que he sabut i que he pogut. S'acaba una etapa i en comença una altra. Ara seguiré ajudant la gent des de la meva professió.

Vull agrair-vos, en primer lloc, a tots vosaltres, haver pogut compartir aquesta experiència. També agrair al meu partit, que em va fer confiança i em va donar el paraigua per poder-me presentar a les eleccions i ser escollida, i a tots els votants que van fer-nos confiança en els dos mandats.

Per descomptat, a tots els treballadors de l'Ajuntament, amb els quals he tingut el plaer de compartir moltes hores de feina i poder tirar endavant el projecte de ciutat.

Vull també felicitar el grup socialista per la victòria obtinguda, que els permetrà governar gairebé amb majoria absoluta. Només demanar-los que no n'abusin, d'això, que espero que hagin après dels errors del passat i que facin el millor per la ciutat. No només pels que els han

votat, sinó per tots els mataronins. No tornem a l'època de la pesseta, sinó que segueixin potenciant Mataró com ho hem vingut fent aquests últims vuit anys. Que quan en un futur vagin pel carrer puguin tenir més sensacions de satisfacció que no pas de vergonya.

Als companys d'ERC, també felicitar-los pels seus millors resultats, encara que molt em temo que aquests seran els resultats més bizantins de tots. Però espero que gaudiu tots treballant per la ciutat i millorant-la, que és per això que us han escollit.

Als que marxem espero que tinguem sort i que la vida ens doni un camí ben llarg.

La senyora Isabel Martinez, regidora del grup municipal de Convergència i Unió, als que es queden el proper mandat, els diu que els veurà el dissabte.

Als que marxen, és evident que hem tingut quatre anys per treballar, amb ideologies molt diverses, però podem dir tots els que estem que, malgrat les divergències, hem tingut una certa convergència. Hem arribat a acords importants per a la ciutat, la qual cosa s'ha d'agrair a tots. Aquesta alçada de mires és important.

Marxen bons polítics, la ciutadania és sobirana però potser alguns han errat. Faré un esment més puntuals als regidors amb qui he tingut més relació:

A la Carme, amb qui hem treballat moltíssim d'habitatge, infància, etc., i això és d'agrair quan nosaltres som "aquesta dreta amb poca ànima social". De vegades, les etiquetes, sense parlar, són un error. Ens hem d'apropar, parlar i podrem veure que tenim idees no tan divergents.

Al company Jose Manuel, dir-li que és un grandíssim polític. Si fos a nivell estatal, seria un estadista, una persona que anteposa, en aquest cas, la ciutat per davant de les ideologies, cosa que el seu partit potser no li ha sabut reconèixer. Ha treballat i col·laborat molt. I això va per a tots els companys.

A la senyora Lora, també, que amb el tema dels refugiats, per exemple, va saber entendre què és el que fèiem i com ho fèiem, i que es feia amb normalitat i no trèiem res a ningú, sinó ampliar la ciutadania. Gràcies en aquestes col·laboracions que hem tingut.

A la Montse, dir-li que és una llàstima. Anava treballant cada vegada més i millor i entenent que de vegades aquesta vehemència s'havia de deixar enrere. Ha fet molta feina per la ciutat i espero que ho continuï fent.

A en Ferrando, ¡grande donde lo haya! El teu partit ha estat injust amb tu i ho dic ara i ho sento. I sento que també s'hagi quedat fora la María José, perquè és una persona que tenia un tarannà per poder treballar. Has treballat per la ciutat, has apostat, has treballat moltíssim.

Faig un petit esment als companys del meu grup municipal:

A mi em va rescatar en Quim Fernández, a qui anomenem “la espalda plateada”. Va pensar que jo podria donar un cop de mà a la ciutat, i ho he fet el millor que he sabut.

A la Núria ja la coneixia i havíem treballat juntes en l'àmbit del Col·legi d'Advocats, una treballadora incansable.

Al Font, ¡grande! En l'àmbit d'Esports la gent t'ho ha reconegut i t'ho reconeixerà perquè has treballat moltíssim per ampliar l'esport a la ciutat.

La Dolors per mi ha estat la gran troballa. No la coneixia realment, però quan estàvem en campanya em vaig adonar que teníem molt a veure. És una persona increïble, intel·ligent i treballadora. Em sap greu que no hagi continuat, crec que la podríem repescar perquè treballés en alguna altra banda.

I al Quim. No crec que hi hagi ningú aquí ni en cap de les legislatures anteriors que no reconegui la teva feina. De vegades hi ha gent que és realment qui treballa, qui té les idees i tira endavant els projectes, i altres són els que venen el producte. Tots són necessaris, però el Quim ha treballat moltíssim essent l'home “del darrere” i un magnífic regidor de Cultura.

Jo no sé si els socialistes quan em van posar en Vinzo ho van fer perquè pensaven que jo faria alguna bogeria, però la realitat és que vam treballar magníficament junts. Jo vaig fer el que vaig poder per intentar que l'àrea de Benestar Social, Convivència i Habitatge Social reeixís, i no ho hauria pogut fer sense l'empenta i l'ajut sobretot d'en Joan, que m'aportava un tarannà tranquil, que m'orientava i em defensava quan havíem d'anar a defensar aquelles idees esbojarrades que ara estan començant a donar els seus fruits.

Als tècnics, gràcies per aguantar-me, als de Benestar Social, Política Social, Habitatge i Convivència, perquè de vegades jo anava una mica revolucionada i volia que tothom anés a la meva velocitat, i quan un ve de l'àrea privada s'adona que l'Administració pública no funciona igual. Gràcies, perquè sense ells l'Administració no funcionaria. El cor i el motor d'un Ajuntament són els funcionaris.

Finalment, tot el tema de l'1 d'octubre, als que som juristes i vam estar als col·legis, ens va afectar moltíssim. I molta gent no entén que avui hàgim baixat a baix a reivindicar la lluita per uns drets fonamentals, però és tan essencial! Si trenquem l'estat de dret, trenquem tot l'estat. I avui estem lluitant pels drets no només dels independentistes, sinó de tothom. Si no sou capaços d'entendre-ho, aquest país no té futur.

Permeteu-me que llegeixi aquest poema de Walt Whitman, dedicat als presos i encausats:

“En la noche que me envuelve, negra como un pozo insondable, doy gracias al dios que fuere por mi alma inconquistable. En las garras de las circunstancias no he gemido ni llorado. Bajo los golpes del destino, mi cabeza ensangrentada jamás se ha postrado. Más allá de este lugar de ira y llantos acecha la oscuridad con su horror, no obstante la amenaza de los años me halla y me hallará sin temor. Ya no importa cuán estrecho haya sido el camino, ni cuántos castigos lleve a la espalda, soy el amo de mi destino, soy el capitán de mi alma.”

Va per vosaltres. Gràcies.

El senyor Josep Maria Font, regidor del grup municipal de Convergència i Unió, reconeix que ha estat un plaer immens ser regidor de l'Ajuntament. Professionalment ha estat la millor experiència de la meua vida. Aquests quatre anys que he passat aquí he tingut la sort d'ajuntar passió i professió. El fet de poder-te dedicar professionalment en cos i ànima, amb encerts i errors, a allò que més t'agrada no té preu. Recordaré sempre haver pogut treballar per la meua ciutat i per la meua gent. He conegut a moltíssima gent, moltíssimes entitats i m'emporto un record inesborrable.

Dono les gràcies als companys de grup que m'han suportat, en Quim, la Nuri, l'Isa i la Dolors. Gràcies per aguantar les meves dèries i rareses, i també les coses bones.

I gràcies a tots vosaltres, companys. Hi ha uns quants regidors amb els quals he fet una grandíssima amistat. Concretament, en Lluís Calzada, que segur que farem coses junts dins l'esport de Mataró. T'aprecio molt, com a molts de vosaltres.

Vull tenir també un record envers les persones que ara continuaran al govern i amb qui vaig treballar colze a colze fent moltes coses junts. Ells saben perfectament a qui em refereixo. Ha estat un honor treballar amb vosaltres.

Continuaré movent-me per tot arreu, pels camps de futbol i per tot Mataró. Em teniu a la vostra disposició.

Gràcies.

La senyora Dolors Guillen, regidora del grup municipal de Convergència i Unió, comença dient que la seva etapa a l'Ajuntament de Mataró arriba al final. La veritat és que fent balanç, he de dir que marxo carregada amb una enorme motxilla de valors, de persones que he conegut, d'aprenentatges i de coneixements. No tinc clar si és un adéu o un punt i a part. Això el temps ho dirà. Però l'experiència viscuda omple molt com a persona i professional.

He tingut l'enorme privilegi de treballar per aquesta ciutat des de dos punts de vista diferents: des del govern els dos primers anys i des l'oposició la resta de mandat. La meua etapa al govern va ser molt intensa, amb la cartera de Promoció Econòmica i la presidència del Tecnocampus, els dies eren massa curts. Les ganes, la il·lusió i el treball de tots feia que poguéssim aconseguir que els dies duressin 26 hores.

Ha estat un orgull poder treballar per la ciutat i ser part de molts projectes: consolidar la Festa al Port, la transformació de la Fira Ferroviària, els projectes d'economia social i solidària, la creació del TCM 6, entre d'altres.

També hi ha hagut moments molt durs, com quan vam decidir trencar el pacte de govern. La nit abans del 5 d'octubre del 2017 molts eren els sentiments, les contradiccions i els dubtes, però sabíem que allò era el que havíem de fer per convicció, per lleialtat al mandat de l'1 d'octubre i cap als ciutadans, per la llibertat de les idees i per nosaltres mateixos. Una decisió molt dura però molt necessària.

Llavors va arribar la segona part del nostre mandat des de l'oposició, una doble visió de la qual també m'emporto moltes coses. Treballar amb la resta de grups ha estat una gran experiència i poder conèixer persones que formen aquest consistori: molts valors i molts més aprenentatges compartits.

També hem viscut moments tristos: el traspàs del company Vinzo, a qui vull recordar avui perquè vam compartir molt bons moments. Però també vull recordar les amigues i companyes Teresa i Marja, de Promoció de Ciutat, que malauradament també vam haver d'acomiarar durant aquest mandat.

Però avui és un dia també d'agraïments. I el primer és per a tots els regidors del consistori, amb qui he compartit moments bons, dolents, de consens, de debat, de discòrdia, però, en definitiva, quatre anys de relació política conjunta.

Un segon agraïment al personal de l'Ajuntament. Però, sobretot, a l'equip de Promoció Econòmica i al Servei de Promoció de Ciutat, així com l'equip del TCM i als membres del Senat i el Patronat. Molta feina feta, però molta per fer.

Un altre gran agraïment al meu grup municipal. Un equip que hem treballat de manera cohesionada tot el mandat, fent pinya. Hem treballat molt i molt dur i, de vegades, amb moltes dificultats, però units en els nostres objectius.

De cadascun m'emporto un gran aprenentatge:

D'en Font, el seu saber estar tranquil davant l'adversitat. Veu les coses des d'un punt de vista serè i aprofita per generar grans relacions amb les persones.

De la imparable Isa m'emporto valors humans i justos. He pogut comprendre coses jurídiques incomprensibles, malgrat que malauradament avui mateix tenim una d'aquelles situacions que ni tan sols ella me'n pot fer veure el perquè. M'ha ensenyat a veure opcions d'on no pensava que podria haver-n'hi.

De la tenaç Calpe m'emporto una lliçó de maduresa, de treball constant i ferm i una mà familiar que m'ha ajudat a buscar camins alternatius quan eren necessaris.

I de la nostra "espalda plateada", d'en Quim, m'emporto tota aquesta experiència que m'has donat l'oportunitat de viure. La persona que va confiar en mi ara fa quatre anys, que va voler que formés part del seu equip i que em va guiar en aquest camí. Gràcies, Quim.

Finalment, vull donar les gràcies a la persona que ha estat al meu costat en tota aquesta aventura, el meu marit, en Xavier. El meu guia, el meu company, el meu major crític i el meu suport, però també perquè va ser el nostre president local, la persona que també va ajudar aquest grup municipal en una part de la legislatura. Incansable, lluitador i tenaç. Algú amb qui he compartit hores de feina al carrer, porta a porta, i de treball en equip. Gràcies a totes aquestes persones i desitjo molta sort i encerts a tots els que dissabte agafen el relleu i la responsabilitat en aquest consistori. Segurament ens tornarem a veure als carrers.

El senyor Francesc Teixidó, portaveu del grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya-MÉS, recorda tots els referents intel·lectuals, polítics, amics, en alguns casos, presos polítics i exiliats.

En primer lloc, en referència al dia d'avui, tot el meu respecte i la meva admiració a tots vosaltres, a tots nosaltres, a tots i cadascun dels projectes polítics que representeu (a tots els que es basen en la democràcia i el respecte a les persones). Respecte i admiració pel compromís de tots amb Mataró i la societat, amb el país i amb la gent, en un entorn on

l'activitat política al servei del bé comú comporta una càrrega negativa que, encara que sigui injusta, ens afecta a tots plegats. I per això voldria donar a tots les gràcies per la valentia de dedicar-se, almenys uns anys de la seva vida, al servei públic i al bé comú.

Algunes referències personals que vull fer:

Un record emocionat pel grandíssim regidor que va ser Joan Vinzo.

També em sap greu que els companys de la CUP no hagin tret representació. Nosaltres els estenem la mà per a tot allò que puguin necessitar i que es puguin sentir representats si els sembla oportú durant els propers quatre anys. El mateix dic a la Montse i al grup de VOLEM.

M'enduc un gran record d'aquells dies/setmanes/mesos que vam treballar tan intensament tots plegats: Juli Cuéllar, Carme Polvillo, Montse Morón, Quim Fernández, Núria Calpe, Isabel, Dolors, Josep Maria..., i també la gent d'Esquerra: l'Anna, en Pim, l'Ignasi, etc. I em refereixo a aquella època de treball amb les entitats de Mataró per assegurar que a la ciutat es pogués votar l'1 d'octubre.

Finalment, em vull referir a dues persones amb les quals he mantingut una relació franca i de grandíssima confiança en aquest ple, i també de gran estima personal:

Una d'elles, malgrat que ens distancien moltes coses des del punt de vista polític, és el Jose Manuel López. Em sap molt de greu que no continuï. I l'altre és l'admiradíssim i estimat company, ja de Caixa Laietana i després aquí, que és l'Esteve Martínez. Gràcies a tots dos per la vostra confiança.

Parlant d'en Font i d'en Calzada, puc donar fe que la primera cosa que han fet ha estat eixamplar la base del Mataró i m'han fet soci fa uns mesos.

Sort a tothom! Als que ens quedem, esperem estar a l'alçada del que la ciutadania espera de nosaltres. I als que ara us enfronteu a nous reptes, tota la sort del món i que la vida us somrigui. Que siguem feliços!

La senyora Núria Moreno, portaveu del grup municipal Socialista, recorda que ja fa quatre anys que la ciutadania de Mataró va dipositar la confiança en tots els regidors presents per representar-los en aquest ple. Alguns ens vam situar al govern, altres a l'oposició, però no podem deixar d'estar agraïts personalment a tots els regidors, amb una especial menció als portaveus, per la vostra comprensió i diàleg i perquè, més enllà de les nostres ideologies polítiques, ens uneix una passió, la ciutat de Mataró.

El passat 26 de maig la ciutadania ha tornat a parlar i ara arriba el temps dels relleus, en què uns continuarem i altres no.

Tots hem treballat pels mataronins des de les nostres diferències ideològiques, amb diferents matisos i accents, i, tot i les lògiques diferències entre grups, aquest saló de plens ha estat i és un espai de bones formes i de respecte mutu, encara que de vegades aixequem el to per defensar els nostres posicionaments.

Gràcies a tots. Han estat hores de dedicació a la ciutat, com bé saben totes les nostres famílies. Aquest any ens han passat coses bones i dolentes, però ens quedem amb les bones. Cal seguir endavant per Mataró, i avui, justament, la ciutat ens demana que tirem endavant. En aquests moments no em puc estar de tenir un record pel nostre company Joan Vinzo, que ens ha deixat físicament, però a qui portem al nostre cor. Ens va deixar no només el seu record sinó molts aprenentatges i una manera de ser personalment i políticament.

Avui entenc que és un dia de sentiments. Per tant, deixeu-me que destaquï els valors de servei públic de tots els regidors del consistori per fer un Mataró millor i més humà. Des del grup municipal socialista, us volem agrair a tots els companys que avui deixeu el consistori la feina feta.

Gràcies, Quim, Núria, Josep Maria, Isa i Dolors, adversaris polítics durant molts anys, però amb els quals vam compartir govern dos anys. I si no hagués estat pel procés, no sé fins on podríem haver arribat per Mataró. Aquesta és la grandesa de la política.

Montse i David, gràcies.

Juan Carlos, María José, José Manuel, José Luis, Juli, Carme, Mònica... Ideològicament molt lluny, però personalment molt propers.

I Esteve i Víctor Manuel, moltes gràcies, companys.

Heu dedicat el vostre esforç a aquesta ciutat, moltíssimes gràcies. Que tingueu molta sort en la nova etapa que avui inicieu i, de ben segur, ens trobarem en el camí.

El senyor David Bote, alcalde president, comença dient que “alcalde” i “ciutat” són paraules estranyament relacionades. Difícil d’explicar i fàcil d’intuir. Des d’aquest vincle, m’agradaria donar les gràcies sinceres, serenes i profundes a tots aquells que des de l’honestetat, la valentia i la generositat heu treballat per la ciutat. La vostra empremta perdura en el millor dels llocs, la ciutat i la seva gent.

Ara m'agradaria fer tres esments:

Al Sr. Fernández, a qui aprecio, i als seus companys, per haver estat valents i haver format aquest govern, que crec que va aconseguir bons resultats.

A aquells portaveus dels grups que van acceptar compartir reptes, com el Francesc Teixidó, l'Esteve Martínez i el Jose Manuel López, i també a aquells que es van avenir a parlar obertament, com el Sr. Ferrando.

I òbviament, al meu estimat i company, el doctor Joan Vinzo.

Als que marxen, gràcies, podeu comptar amb mi. I als que es queden, ja ho sabeu, també.

Bona nit.

I en no haver-hi més assumptes per tractar, a las 21:00 hores, el Sr. President aixeca la sessió, de la qual s'estén la present acta que signa amb mi. Certifico.

L'ALCALDE
David Bote Paz

EL SECRETARI GENERAL
Manuel Monfort Pastor